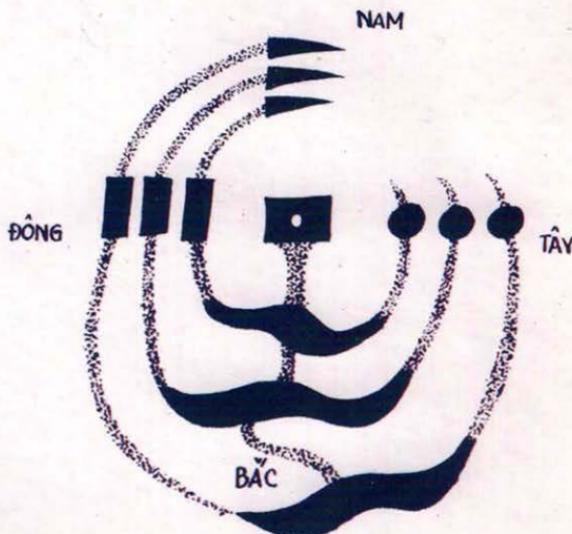

CAO TRUNG

ĐỊA LÝ TẢ ÁO

(ĐỊA ĐẠO DIỄN CA)

- * PHÂN BIỆT ĐẤT LÀM NHÀ VÀ ĐẤT ĐỂ MÃ
- * CHỈ RỘ ĐẤT PHÁT VĂN, VÕ, PHÚ, QUÝ, THỌ v.v...
- * DỄ HIỂU VÀ CHÍNH XÁC
- * ÍCH LỢI CHO NHẬP MÔN VÀ NGHIÊN CỨU

www.tuviglobal.com

CAO TRUNG

ĐỊA LÝ TẢ AO

ĐỊA ĐẠO DIỄN CA

LỜI-NÓI-ĐẦU

Khoa Địa-Lý của Trung-Hoa, xưa kia, là khoa phổi hợp thuyết âm dương, ngũ hành với sự quan sát cách thè, hình thè của các mạch đất cùng lối đi của sông, ngoài, suối, lạch mà tìm ra nơi có chứa tụ khí mạch của đất, dùng nơi đó làm đất kết.

Họ quan niệm rằng nơi có đất kết, có thè chôn xương người chết nếu là kết âm-phản và có thè làm nhà, đình chùa, lập Doanh Trại, Thị-Trấn, Đô-Thị lên trên nếu là đất kết dương-eo, để người sống được hưởng sự thịnh vượng phát đạt do từ khí của vùng đất có đất kết đó.

Khoa Địa-Lý có từ lâu, sự ích lợi của đất kết đã được ông cha chúng ta tin tưởng và cả chúng ta cũng có nhiều người công nhận là đúng; sử sách có ghi chép nhiều sự kiện chứng tỏ là khoa Địa-Lý có một giá trị nào ảnh hưởng đến đời sống con người.

Câu ca dao : « Sông về õ về mà chỉ không ai sống về cả bát cơm », đã chứng minh sự quan trọng của khoa Địa-Lý với con người Việt Nam.

Khoa Địa-Lý, có một huyền thoại vàng son như vậy, tiếc thay đến nay đã gần như thất truyền, vì phép Địa-Lý

chính tông đã bị những man-sư và man-thư làm cho sai lạc
đi nhiều. Lý do của sự tàn tạ sa sút của khoa này trước tiên
là người xưa thấy phép đẽ đắt có thể làm thay đổi. Được
hạnh phúc của cả một giòng họ thì cho là quý và giữ bí
truyền. Theo truyền thuyết thì xưa kia bên Tàu có một số
giòng họ nắm khoa Địa-Lý chính tông, giữ bí truyền, mỗi
đời chỉ một hay hai người được biết bí pháp đó.

Việc bí truyền khoa Địa-Lý chính tông, cũng như các
khoa bí truyền khác ở Á Đông, làm cho khoa đó mỗi ngày
một mai một đi, do sự thất truyền hay sự ngu tối của truyền
nhân. Trong khi đó thì những kiến thức không có căn bản
vững chắc về khoa đó lại được một số người đem thêm
dết cho vần vè một cách bừa bãi, để làm tài liệu cho những
người tö mò và hiếu kỳ. Khoa Địa-Lý bị công phá và triệt tiêu
do hai lý do trên cả ngàn năm liên tiếp nay ngày nay, một
số lớn sách và thày địa lý không còn có giá trị như xưa, kèc
những sách và thày từ nước Trung-Hoa qua.

Ở Việt-Nam, còn sót lại một thiểu số thày giỏi vì khὸ
công cần nhắc san định rút kinh nghiệm về khoa này gần
một đời người mới nhận ra thế nào là Địa-Lý chính tông
và thế nào là man-thư, đều có cùng một nhận định :

« Chỉ có sách Địa-Lý của cụ Tả-Ao là dẫn dí và đúng
nhất. Những tiếc thay sách này thất truyền từ lâu ». Căn
cứ vào một số ít khẩu truyền về khoa Địa-Lý của cụ Tả-Ao
còn sót lại các cụ thày chính xác, dễ học, dễ hiểu. So sánh nó
với một số sách Địa-Lý rắc rối, mông lung của Trung-Hoa
đưa qua, các cụ khuyên : Ngày nay muốn học Địa-Lý
cho giỏi trước tiên phải kiểm cho được sách của cụ Tả-Ao
để có số vốn chính tông căn bản, rồi thực hành cho vững

chắc, nhiên hậu mới có thể xem các sách Địa-Lý của Trung-Hoa mà bồ túc thêm, mới có kết quả.

Từ năm 1943, tác giả, nhận những cuộc ngao du nhiều lỉnh từ Thượng-Du đến Trung-Châu Bắc-Việt, có gặp một số thầy Địa-Lý Tàu và Việt-Nam, săn tinh tò mò nên có tìm hiểu ít nhiều về khoa đó.

Tác giả thấy sự hiểu biết về khoa Địa-Lý của mình rất hạn hẹp nên lưu ý nên tìm sách Địa-Lý Tả-Ao để bồ túc thêm. Việc cố công tìm kiếm luôn mấy chục năm chủ yếu cho tác giả vài câu khẩu truyền Địa-Lý Tả-Ao và sự nuối tiếc sự thất truyền của bộ sách quý giá đó.

Một sự tình cờ may mắn và ngoài ước muốn, cách đây trên hai năm tác giả một lần gặp được 3 bộ sách Địa-Lý quý giá nhất của Việt-Nam là :

1 bộ Địa Đạo diễn ca Tả-Ao (120 câu văn vần)

1 bộ Dã-Đàm Tả-Ao (Văn suối)

1 bộ Bí Thư Đại-Toàn của Nguyễn-Bình-Khiêm (Chữ Hán)

Sau khi nghiên cứu kỹ ba bộ sách trên dưới sự hết lòng chỉ bảo của một số các vị cao nhân về khoa Địa-Lý, tác giả mới hiểu thê nào về khoa Địa-Lý chính tông. Nó thật khác hẳn những phép mà các sách Địa-Lý hiện nay trình bày.

Sách Địa-Lý Tả-Ao chính tông nói thẳng đến phần gốc, phần căn bản, làm sao cho người học nó mau tìm đến Long châm huyệt đích trong khi các sách của Trung-Hoa bán trên Thị-trường lại nói nhiều đến cái ngọn và bồi vẽ cho rắc rối khó hiểu thêm lên,

Trong 3 quyển sách quý nêu trên thì quyển Địa-Đạo Diển-Ca là dễ xem nhất vì nó chỉ có 120 câu thơ nôm nhẹ nhàng như ca dao. Tuy 120 câu thơ này mới xem dàn dí, xong viết do một vị Thành Địa-Lý Việt-Nam, nên sức hâm chứa của nó cũng phải có 1 giá trị đặc biệt nào cản phát huy cho hết dụng ý.

Do đó, để lưu lại một cỗ thư giá trị và để người học nó đỡ mệt thì giờ tìm hiểu, nên tác giả cố công diễn giải 120 câu thơ này với dụng ý trình bày như sau :

- Không thêm dệt thêm những gì xa lạ
- Phát huy cho hết cái chân hâm súc của nó.

Cách trình bày như thế có thể không vừa ý những vị quá giỏi về khoa này hay những vị bị ảnh hưởng của loại sách « Địa-Lý mê hồn trận » của Trung-Hoa hiện đang bán trên Thị-Trường.

Tuy nhiên với mớ kiến thức đơn giản và chân thực của phần diễn giải 120 câu thơ nôm của Địa-Đạo diễn ca Tả-Ao này, chắc chắn, trước tiên, thỏa tình tò mò của người muốn tìm hiểu khóa học bí truyền khó hiểu xưa nay, sau nữa, số vốn sơ đẳng này dù ít ỏi đi nữa, cũng là cái kim chỉ nam chắc chắn cho những vi nào muốn khảo cứu sâu rộng hơn.

Riêng về hình vẽ chúng tôi cũng trình bày một đường lối như phần diễn giải, là trọng chân dịch, dù thô sơ, hơn là chi tiết khó hiểu.

Với mớ kiến thức Địa-Lý cỏn con nhưng đích thực này, những vị tin tưởng Khoa Địa-Lý cũng có một số vốn hiểu biết đủ để phân biệt thầy hay thày giở. Nói đến thầy Địa-Lý

chúng tôi cũng nên lên dây mối tương quan giữa thầy Địa-Lý và người xin để đất, lấy một mẫu mực xưa kia, để các bạn có một căn bản mà linh động cho sự việc ngày nay.

Thật ra, xưa nay, khoa Địa-Lý vẫn thuộc loại bí truyền. Nó có một ảnh hưởng lớn lao đến sự thịnh suy của cả một giòng họ nên các thầy Địa-Lý chân chính, có đạo tâm, rất thận trọng không giám ai xin cũng để cho đất lớn, một là sợ tồn ám đức của mình, hai là sợ chính kẻ thiểu đức đó bị hại vì công danh tài lộc cao mà đức mỏng.

Tuy nhiên cũng có những trường hợp ngoại lệ do An-Tinh-Nghiã-Lụy tạo nên :

1— AN : Thầy Địa-Lý được họ cứu trong lúc hoạn nạn

2— TÌNH : Thầy đã sống chung với họ trong lúc hoạn nạn

3— NGHIÃ : Họ có đại nghĩa với Xã-Hội hay với thầy

4— LỤY : Thầy có nhờ vả họ nhiều lần về vật chất để làm ăn sinh sống.

An và nghĩa là nặng được thầy lưu tâm kiểm cho đất lớn. Có thể cho cả hai họ nội ngoại, cho giòng giỏi sau này được đồng thịnh vượng.

Tình và lụy thì nhẹ hơn — Được thầy tùy duyên tùy phúc, có đất lớn cho lớn, có đất nhỏ cho nhỏ. Người phúc vừa phải, nếu kính trọng thầy cũng có thể được đất lớn, xong thầy luôn luôn ở bên cạnh khuyên nhủ chỉ bảo, cho họ tạo thêm đức, để được hưởng đất đó. Vì vậy các

cụ xưa lợ tạo phúc trước khi kiểm đắt kết. Câu : Tiên tích
Đức, hậu tam Long là thế.

Kiểm báu mong đến tay kẻ chí sĩ anh hùng hào kiệt
thì xưa nay những sách có tầm quan trọng cũng mong
đến tay người tài đức.

Chúng tôi phả bỏ đường lối giữ bí truyền sách quý thi
chúng tôi cũng cầu mong những vị nào đạt được chân
lý của Địa-Lý, vì sách này, cũng dễ dắt căn nhắc trước khi
đề đắt. Nó như con dao sắc hai lưỡi, đúng thì hay vô cùng,
xong nhầm thì hai cũng không phải nhỏ.

Theo sự kinh nghiệm của các vị nghiên cứu loại sách
có liên quan đến thiên cơ, đến sự huyền vi của Vũ-Trụ như
sách này thì người càng có đạo, càng có tâm, càng vô tư,
vô vị lợi, học nó càng mau đạt được chân lý.

CAO TRUNG

TƯA

của Bác Sĩ NGUYỄN VĂN THO giải nhất
văn chương Tinh Việt Văn Đoàn 1960 — 1961

Ông Cao-Trung có nhã-ý nhờ tôi đề tựa quyển
« DÂN-GIẢI ĐỊA-LÝ TÂ-AO » của ông.

Nhẽ ra, Ông phải nhờ những nhà địa-ly chuyên-môn đề-tựa cuốn sách này mới phải, nhưng Ông lại muốn nhờ tôi, vì xưa nay Ông vốn dành cho tôi một tấm thịnh-tinh, nên tôi cũng nhận lời, là vì muốn lấy thịnh-tinh mà đền-dáp lại.

Nơi đây, tôi không muốn nêu lên những vấn-dề nan-giải như khoa địa-ly đúng hay sai, còn hợp thời hay không còn hợp thời. Bàn cãi về những vấn-dề ấy ngày nay, theo thiền-ý tôi, vừa quá muộn, vừa quá sớm.

Quá muộn, vì mấy nghìn năm nay, khoa địa-ly đã có một tầm ảnh hưởng quan-trọng, sâu-xa vào trong đời sống dân-gian Việt-Nam, và không mấy ai phủ-nhận giá-trị nó.

Quá sớm, vì khoa-học hiện thời cũng chưa đủ khả-năng, dù thâm-quyền để quyết-doán về giá-tri của khoa địa-ly. Biết đâu trong tương-lai, với sự tiến-triển của khoa-học, khoa địa-ly lại chẳng được sùng-thượng trên hoàn-vô như khoa chim-cứu hiện nay.

Sở dĩ tôi nhận đề tựa sách này là vì thấy tác-giả tha-thiết với những vấn-dề có liên-quan mật-thiết với nền văn-hóa cõi-truyền đồng-phương chịu lặn-lội tìm-tòi học-hồi, suru-tầm kỳ-thư, bão-diễn,

Nhờ sự tha-thiết tìm cầu ấy, mà ông đã tìm ra được cuốn « ĐỊA-ĐẠO DIỄN-CA » của cụ TÂ-AO.

Khoa địa-lý, trước mắt thế-nhân, vốn là một khoa học bí-truyền, khó học, khó biết. Thế mà cụ TÂ-AO chỉ tóm lại trong có 120 câu thơ, vừa lục-bát, vừa song-thất lục-bát, với một lối hành văn bình-dàn, giản-dị. Thực là một kỳ công.

Tuy nhiên, hiều được 120 câu thơ không phải dễ.

Giúp ta hiểu tập ĐỊA ĐẠO DIỄN CA của cụ TÂ-AO chính là công-trình của ông CAO-TRUNG,

Sau nhiều năm suy-tư và nghiên-cứu, tác-giả đã dùng phương-pháp khoa-học để trình-bày, phân-tích, giải-thich các lời lẽ trong quyền ĐỊA-ĐẠO DIỄN-CA một cách sống-động.

Ông lại có những sơ-đồ để trình-bày về các thế đất cát một cách hết sức giản-dị, mạch-lạc.

Chúng ta chỉ cần để một ít giờ là có thể đọc hết quyền sách và có thể thâu lượm được nhiều kiến-thức.

Tóm lại, tôi muốn viết mấy hàng để giới-thiệu với độc-giả một kỳ-thư, đó là quyền ĐỊA-ĐẠO DIỄN-CA của cụ TÂ-AO, và một công trình biên-khảo giá-trị của tác-giả CAO-TRUNG.

Chúc tác-giả thâu-lượm được nhiều thành-quả tốt-dep trên con đường sưu-tầm, khảo-cứu, và ước-mong quyền sách này gấp được sự hoan-nghênh của các vị độc-giả.

Saigon ngày 7-7-1969
Nhân-Tử NGUYỄN-VĂN-THỌ chuyết đà